

Tartalomjegyzék

Egy provokatív üzenet: az Ige és a szenvedés beteljesülése a CVS apostolátusában - Luciano Ruga 3

XVI. Benedek pápa homíliája

II. János Pál boldoggáavatásának ünnepén 5

Eucharisztia megünneplése 8

Vég nélküli szeretet - don Luciano Ruga 9

Irgalmad többet ér, mint az Élet
- Ferencz János atya 10

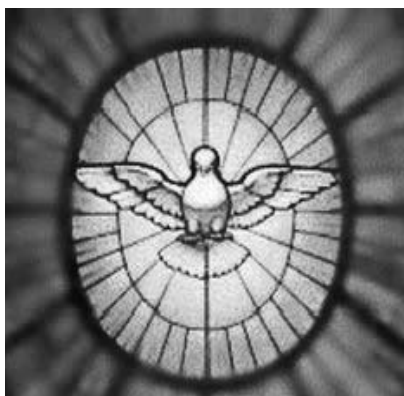
Püünkösöd - Ferencz János atya 11

SZÖT találkozó Rakamaz 13

Szabolcsi zarándoklat Budapestre 15

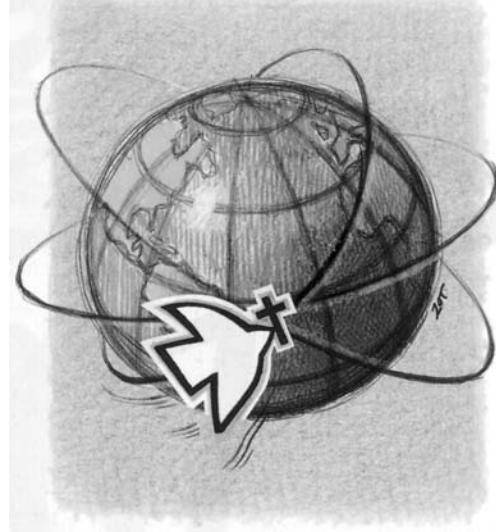
Iréenke nénire emlékezve 17

Mátraverebély- Szentkút-i lelkigyakorlatról 18

Egy provokatív üzenet: az Ige és a szenvedés beteljesülése a CVS apostolátusában

Luciano Ruga

A Kolosszei levél 1,24-29. verssorait választjuk elmélkedésünk témájának, amelyben szent Pál apostol a saját szenvedését mint Krisztus szenvedésének beteljesítését szemléli. Nem csak az erre vonatkozó verssorokat elemezzük, hanem az ezt megelőző krisztológiai himnuszt is (Kol 1,15-20).

Így az egész levél kontextusába helyezve, jobban megértjük a választott szöveget. A levél fő témája a kiengesztelődés. "Miután a himnusz programatikusan Krisztus keresztyére helyezte a hangsúlyt, a 14-29. verssorok ezen misztérium megvalósulásáról szólnak, amely kötve van az apostoli szolgálathoz, az evangélium hirdetéséhez és a személyes szenvedéshez". A Kolosszei levél verssorai "az apostoli szolgálatot egy belső teológiai, lelki szintre helyezik. Az apostol egész élete nem más, mint a Krisztus által végbevitt kiengesztelődés személyes megnyilvánulása" (J. ERNST, a Filippiekhez, Filemonhoz, a Kolosszeiekhez, az Efezusiakhoz írt levelek p. 251, ed. Morcelliana, Brescia 1986).

Az apostoli szolgálatnak belső dimenziókba helyezése teret nyit elsősorban a verssorok újraolvasására a CVS spiritualitásának fényében. Két fontos vonatkozási elemet kell szem előtt tartanunk: egy benső teret és az apostoli tevékenységet, mint a benső tér szükséges megvalósulását.

Egy másik elemet is figyelembe kell vennünk, amely a választott szöveg középpontjában, a 27-es verssorban van megfogalmazva: "milyen fönséges gazdagságot rejt a pogányok számára ez a titok: Krisztus bennetek a megdicsőülés reménye". Ez azon titok, amely előbb rejtve volt, de most teljesen kinyilvánított. Ezt a kinyilvánított titkot tartjuk Pál apostol küldetésének, s a mi apostolátusunk középpontjának. "Őt hirdetjük", emlékeztetnek a levél következő verssorai. "Ezért fáradok és küzdök az Ő

erejével, amely hatékonyan működik bennem". Az isteni megváltás cselekszik tehát bennünk, szavainkban, szenvedéseinkben, egész életünkben. "Krisztus bennetek a megdicsőülés reménye". Ehhez kötődik egy másik spirituális vonatkozás: az egység, a comunio. Szűkebb értelemben a szív, az értelem, s a cselekedetek egysége. Szüksége van a személynek egy belső egységére, egy összhangra az értelem, s a szív között. Ebből szükségszerűen következik az egység a cselekedetekkel. Ha ez az összhang hiányzik, akkor a cselekedetek csak tettetettek, képmutatók. Tágabb értelemben az egység, a comunio vonatkozik a Krisztussal, s az embertársainkkal való közösségre.

A Kol 1,24-29. görög szövegében két ígét is találunk ugyanazzal a PLE (görögül πλή) gyökérrel, a 24 és a 25 versekben. Az ígék jelentése: beteljesíteni. A magyar katolikus fordításban ez így hangzik: "Örömmel szenvedek értetek és testemben kiegészítem (beteljesítem), ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak javára. Ennek lettem a szolgálója, Isten rendeletéből, amelyet értetek kaptam, hogy az Isten szavát egészen érvényre juttassam (beteljesítem)".

Az Istennel való kiengesztelődés, a megváltás műve a hívő ember élete folyamán valósul meg. A fenti szöveg szerint Pál apostol Krisztus művének két beteljesülési módját tárja elénk: az ígében, s a szenvedésben. Mindkettő mások javára irányul, "értetek", "az Egyháznak javára". Az apostoli misszióknak, az Evangélium hirdetésének két aspektusáról van szó, a teljesség ("beteljesítés") és a fizikai megvalósítás ("testemben") jelében. Érthetővé válik tehát, hogy "ami még hiányzik", amit Pál apostol be kell fejezzen, az nem más mint az élet zarándokútja, amelyet ily módon nevez: "Krisztus szenvedései a testemben". Ez a testi szolgálat az ember teljességében ("testemben")

egyértelműen "Krisztus halandó testére" emlékeztet, amely által a megváltás adatott (vö Kol 1,22).

Fontos itt aláhúzni azt, hogy mennyire létszükségletű a megváltás testi dimenziója. Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert, s ez éppen a testiségben nyilvánul meg. A megváltás eseményének a teremtéstől a megtestesülésen át egészen a test feltámadásáig a test a középpontja: "caro cardo salutis", "a test a megváltás kardinális pontja" (Tertullianusz, A holtak feltámadásáról 8,2). Isten útja az ember felé a teremtéstől, a megváltás egész történetén át, nem más, mint Isten folyamatos törekvése a testiségre: "Isten minden cselekedetének célja a testiség", fogalmazta meg Friedrich Oetinger teológus. "Jézus Krisztus testének feláldozása által egyszer, s mindenkorra megszentelődünk" (Zsid 10,10), vagyis a megváltást Krisztus nem egy vallásos áldozat útján, hanem létének önátadása által, szeretete által, testének felajánlása által valósította meg. "Az Ige testté lett" (Jn 1,14), s ezáltal a test Isten és ember közös tulajdona lett.

Ehhez az aspektushoz kötjük a legfontosabb egzisztenciális elemet, a szeretetet. II János Pál pápa így fogalmazott a Salvifici doloris kezdetű apostoli levélben: "Azt jelentené ez, hogy a Krisztus által véghezvitt megváltás nem teljes? Korántsem. Csak annyit jelent, hogy a megváltás, amely az engesztelő szeretet erejében megvalósul, szüntelenül nyitva áll minden, az emberi szenvedésben kifejeződő szeretet előtt. Ebben a dimenzióban – a szeretet dimenziójában – a már teljes egészében végbement megváltás valamiképpen állandóan megvalósul. Krisztus tökéletes módon vitte végbe a megváltást, de nem zárta le. A megváltó szenvedésben, amely által a világ megváltása is megtörtént, Krisztus kezdettől fogva kitérte önmagát, s szüntelenül kitérja minden emberi szenvedés előtt. Igen, Krisztus megváltó szenvedésének lényegéhez az is hozzátartozik, hogy állandó kiegészülést követel" (Salvifici doloris 24). A megváltás tehát nyitott marad minden szeretetre, amely az emberi szenvedésben fejeződik ki. Így minden személy aktív és felelős alanyává válik a megváltás és az evangelizáció művének. A CVS statutumában eképpen van ez a gondolat megfogalmazva: "Minden ember, aki tudatában van a keresztségben kapott feladatainak, a CVS tevékenységének aktív és felelős alanya. Közvetlen részese a missziós feladatnak, amely a testvérek evangelizálására irányul, segítve őket az emberi és keresztény növekedés útján az élet és az

öröm teljessége felé, amely minden ember célja". Az apostoli szolgálatnak nemcsak személyi, hanem közösségi dimenziója is van. "Krisztus bennetek" a kolosszei levél központi tanítását képezi és ebben bennfoglaltatik a közösség is ("bennetek"). Akár a kiscsoportok, akár az egész CVS társulat minden elemében arra hivatott, hogy "aktív és felelős alanya" legyen a megváltás művének, legyőzve a passzivitást, a hátráltató erőket, pártoskodást, szétszóródást, lustaságot.

A Kolosszei levél 1,24–29. szövegéhez kötött elmélkedésünk arra ösztönöz, hogy az Igét és a Keresztet a CVS apostolátusának mint egy nagy szintézisének tartjuk. A megtestesülés, a kínszenvedés, a halál és feltámadás értelmében minden szenvedést egy "helynek" ismerünk el, amelyben Krisztus lakozott. Minden szenvedés tehát lehetőséggé válik az Istennel való közösségre (comunio), test, amelyben minden létező kiengesztelődése beteljesedik. Az üzenet, amelyet a CVS tagjai hirdetnek, nem egy vígasztaló hanem egy provokatív üzenet. Nem adja meg magát semmi ellenállás elől. Akkor éri el célját, amikor minden személy legyőzi a szenvedés szolgátságát, s Isten fiaként szabadon cselekszik, kibontakoztatva a szeretni tudó és szeretett személy érett identitását. Egy igényes kérés, amely teljes választ kér. Ez tulajdonképpen a két alapvető eleme a máriás spiritualitásnak. Egy az evangéliumi boldogságok logikája szerinti világszemlélet. A szegények, a gyengék, akiket semmibe vesznek és kirekesztenek, ők annak a helynek a titokzatos őrei, ahol Isten ereje megnyilvánul. Az üzenet, amelyet a CVS tagok hivatottak továbbadni, magában foglalja azt az intenzitást, amely oly jellemző Grignion de Monfort Szent Lajos-Mária népmisszionárius máriatiszteleterére. Az "Értekezés a Szent Szűz igazi tiszteletéről" 59. pontjában így foglalta össze az igaz Mária tisztelőik tulajdonságait: "Tudjuk, hogy igazi tanítványai lesznek Jézus Krisztusnak, akik követve az ő szegénységét, alázatosságát, önmegtagadását és szeretetét Isten szűk ösvényét fogják tanítani, a tiszta igazságban, az Evangélium szerint és nem a világ értékei szerint ... nem félve semmilyen halandót, bármilyen hatalmas is legyen. Isten igéjének kettős élű kardja lesz ajkukon, a Kereszt véres lobogója vállukon, a feszület jobbjukban, a rózsafűzér baljukban, Jézus és Mária szent neve a szívükben, s Jézus Krisztus szerénysége és önmegtagadása a viselkedésükben".

Ige és szenvedés a Kereszten, amely az élet jele, a húsvéti öröm mindig gyümölcsöző fája.

XVI. Benedek pápa homíliája

"Azt kívántam tehát, hogy az Egyház szükséges előírásainak betartásával boldoggáavatási ügye meglehetősen gyorsasággal zajlódjék le. S íme, a várva várt nap elérkezett; gyorsan eljött, mivel így tetszett az Úrnak:

II. János Pál boldog!"

II. János Pál boldoggáavatási ünnepén

Kedves Testvérek!

Hat éve már annak, hogy itt együtt voltunk ezen a téren II. János Pál pápa temetésén. Mély fájdalmat éreztünk elvesztése fölött, de még nagyobb volt annak a hatalmas kegyelemnek az érzése, amely betöltötte Rómát és az egész világot: a kegyelem, amely gyümölcse volt szeretett elődöm teljes életének, különösképpen a szenvedésben megmutatkozó tanúságtételének. Már azon a napon éreztük terjedni lélektelenségének illatát, és Isten népe többféle módon kifejezésre is juttatta az iránta érzett tiszteletét. Azt kívántam tehát, hogy az Egyház szükséges előírásainak betartásával boldoggáavatási ügye meglehetősen gyorsasággal zajlódjék le. S íme, a várva várt nap elérkezett; gyorsan eljött, mivel így tetszett az Úrnak: II. János Pál boldog!

Szeretném kifejezni szívélyes köszöntésemet mindannyiunktól abból az örömteli okból, hogy ilyen sokan összejöttetek Rómában a világ minden részéről. Bíboros urak, a Keleti Katolikus Egyházak pátriárkái, testvéreim a püspöki rendben és a papságban, hivatalos küldöttségek, nagykövetek és világi vezetők, Istennek szentelt személyek és világi hívek, kiterjesztve azokra is, akik a rádió és a televízió keresztül társulnak hozzánk.

Ez a mai Húsvét második vasárnapja, amelyet Boldog II. János Pál az Isteni Irgalmasságnak szentelt. Éppen azért választottuk ki az ünneplésére a mai napot, mivel a gondviselés terve szerint elődöm pontosan ennek az ünnepnek az előestéjén adta át a lelkét Istennek. Ma, azon felül, hogy ez május, Szűz Mária hónapjának első napja, munkás Szent József emlékezete is. E tényezők egybeesése gazdagítja az imádságunkat, segítenek minket, akik még az időben és a térben zárandokolunk; míg a mennyben egészen más az ünnep az angyalok és a szentek között! Jóllehet, Isten egy és Jézus Krisztus is egy, mintegy híd, amely összeköti a földet és a mennyet, mi mégis ebben a pillanatban közelebb érezzük magunkat hozzá, mint valaha, mintegy a mennyei liturgia részesei vagyunk.

„Boldogok, akik nem láttak, mégis hittek!” (Jn 20,29). A mai evangéliumban Jézus ezt a boldogságot hirdeti meg: a hit boldogságát. Ez különlegesen is megérint minket, hiszen egy boldoggáavatásra jöttünk össze, sőt még inkább, mivel egy pápa lett boldoggáavatva, Péter egy utódja, aki arra kapott meghívást, hogy megerősítse testvéreit a hitben. II. János Pál az erős, tüzes, apostoli hite miatt boldog. És itt rögtön gondolhatunk egy másik boldogság-mondásra:

„Boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem a test és nem a vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám” (Mt 16,17). Mit nyilatkoztatt ki a mennyei Atya Péternek? Azt, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia. E miatt a hite miatt lett Simon Péterre, sziklává, amelyre Jézus Egyházát tudja építeni. II. János Pál örök boldogsága, amelyet az Egyház ma örömmel hirdet, benne van Krisztusnak ezekben a szavaiban: „Te boldog vagy, Simon” és „Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek!” A hit boldogsága, amelyet II. János Pál is az Atya Istennek az ajándékaként kapott meg, hogy építse Krisztus Egyházát.

Gondolatunk azonban egy másik boldogság felé is irányul, amely az evangéliumban minden mást megelőz. Ez Szűz Máriának, az Üdvözítő édesanyjának a boldogsága. Neki éppen akkor, amikor méhébe fogadta Jézust, akkor mondta Erzsébet: „Boldog, aki hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki” (Lk

1,45). A hit boldogságának Mária a modellje, és mi mindannyian örülünk annak, hogy II. János Pál pápa boldoggáavatása a Mária-hónap első napjára esik. Az ő anyai tekintetével, hitével, amely az apostolok hitét is megerősítette, és folyamatosan támogatja az ő utódait hitét is, különösképpen azokat, akiket arra hívtak meg, hogy Péter székében üljenek.

Mária nem tűnik fel Krisztus feltámadásának elbeszéléseiben, ám jelenléte mintegy elrejtve mindenütt érezhető: ő az Anya, akire Jézus minden tanítványát rábízta és az egész közösséget. Külön is fontos megjegyezni, hogy Mária hatékony anyai jelenlétét említi Szent János és Szent Lukács abban az összefüggésben, amely a mai evangéliumot vagy az olvasmányt megelőzi: Jézus halálának történéseiben, ahol Mária ott van a kereszt tövében (vö. Jn 19,25) és az Apostolok Cselekedetei kezdetén, amely az utolsó vacsora termében imádságra összegyűlt tanítványok között mutatja őt (vö. ApCsel 1,14).

Még a mai szentlecké is a hitről szól, éppen Szent Péter az, aki ezt írta, telve lelkesedéssel, az újonnan keresztelteket tanítva reménységük és örömük okáról. Szeretném megjegyezni, hogy e szakaszban, az első levele kezdetén nem buzdító, hanem parancsoló módon ír, egyenesen így: „Töltsön el titeket az örömmel!” – és hozzáteszi: „Ti azt szeretitek, akit nem is láttatok, de most látás nélkül hisztek benne. Ezért örüljétek kimondhatatlan és dicsőséges örömmel, míg elértek hitetek célját: lelketek üdvösségét” (1Pt 1,6.8-9). Mindez parancsoló módon szerepel, mivel ez egy új valóság, amelyet Krisztus feltámadása teremtett, egy a hit számára elérhető valóság. „Ez az, amit az Úr cselekedett – mondja a Zsoltár (118,23) – csodálatos dolog a szemünkben”, a hit szemében.

Kedves Testvérek! Ma a föltámadt Krisztus teljes lelki fényességében ragyog előttünk a szeretett II. János Pál tiszteletet parancsoló alakja. Neve ma bekerült azoknak a szenteknek és boldogoknak a seregébe, akiket ő 27 éves pápai szolgálata során hirdetett ki. Élesen emlékezünk a keresztény élet magas fokban gyakorolható általános meghívására, az életszentségre, amelyet megerősített a Lumen gentium zsinati konstitúció. Isten népének minden tagja – püspökök, papok, diakónusok, világi hívek, szerzetesek és apácák – mindannyian a mennyei

haza felé menetelünk, ahol előttünk haladt Szűz Mária, egyedi és tökéletes módon kapcsolódva Krisztus és az Egyház misztériumához.

Karol Wojtyła előbb mint segédpüspök, azután mint krakkói érsek részt vett a II. Vatikáni Zsinaton, jól tudta, hogy az Egyházzal szülő dokumentum utolsó fejezetét Máriának szentelni – annyit jelent, mint az Üdvözítő édesanyjának képét és modelljét állítani minden keresztény ember életszentsége elé az egész Egyház számára. Ez volt az a teológiai kép, amelyet Boldog II. János Pál fiatal kora óta felfedezett, azután megőrzött és elmélyített egész élete folyamán. Ez egy olyan vízió, amely abban a szentírási képben foglalható össze, amely a kereszten függő Krisztust ábrázolja, és mellette édesanyját, Máriát.

Ez az ikon a János evangéliumban található (19,25-27) és összefoglalva Karol Wojtyła püspöki, később pápai címerében: egy arany kereszt, egy M-betű jobbra lent és a mottó: „Totus tuus”, amely megfelel Montfort-i Grignion Szent Lajos Mária híres kijelentésének, amelyben Karol Wojtyła élete alapelvét találta meg: „Totus tuus ego sum et omnia mea tua sunt. Accipio Te in mea omnia. Praebe mihi cor tuum, Maria – Egészen a tied vagyok és mindaz, ami az enyém, az a tied is. Neked adom mindenemet. Add nekem a szívedet, Mária” (A Szent Szűz igaz tiszteletének traktátusa, 266).

Az új boldog ezt írta a végrendeletében: „Amikor 1978. október 16-án a bíborosok konklávéja megválasztotta II. János Pált, Lengyelország prímása, Stefan Wyszyński ezt mondta nekem: „Az új pápa feladata lesz bevezetni az Egyházat a Harmadik Évezredbe”. És hozzátette: „Szeretném még egyszer kifejezni hálámat a Szentléleknek a II. Vatikáni Zsinat nagy ajándékáért, amelynek az egész Egyházzal együtt – különösképpen valamennyi püspökkel – adósnak érzem magamat. Meg vagyok győződve arról, hogy az új generációknak még sokáig kell meríteniük a XX. század e zsinatának gazdagságából, amely számunkra kitárult.

Mint püspök, aki az első naptól az utolsóig részt vettem a zsinati eseményekben, szeretném ezt a hatalmas örökséget mindazokra rábízni, akik most, és akik a jövőben arra kapnak meghívást, hogy megvalósítsák azt. Részemről hála az örök Pásztornak, aki megengedte, hogy pápaságom éveim során ezt a nagy ügyet szolgálhattam.” Mi is ez az „ügy”? II.

János Pál maga meghirdette a Szent Péter téren bemutatott első ünnepélyes szentmiséjében, ezekkel az emlékeztető szavakkal: „Ne féljétek! Nyissátok meg, sőt tárjátok ki a kapukat Krisztusnak!” Ezt kérte az újonnan választott pápa mindenkitől, és ő maga tette meg először: megnyitotta Krisztusnak a társadalmat, a kultúrát, a politikai és gazdasági rendszereket, gigantikus erővel fordult felénk – olyan erővel, amelyet ő Istentől kapott – olyan erővel, amely visszafordíthatatlannak tűnt.

Lengyelül: Hite tanúságtévő erejével, szeretetével és apostoli bátorságával, amelyet hatalmas emberi felelősség kísért, ez a példamutató fia a lengyel nemzetnek segítette a keresztényeket az egész világon, hogy ne féljenek attól, hogy keresztényeknek nevezzék őket, és hogy az Egyházhoz tartozzanak, hogy beszéljenek az Evangéliumról. Egy szóban kifejezve abban segített, hogy ne féljünk az igazságtól, mert az igazság szabaddá tesz minket.

Összefoglalva: erőt adott nekünk hogy higgyünk Krisztusban, mert Krisztus a Redemptor hominis, az ember Megváltója. Ez volt a témája első enciklikájának és vezérfonala a többinek.

Karol Wojtyła Péter székébe emelkedett, és magával hozta mélységes meggyőződését, amely a marxizmussal szemben a kereszténység oldalán állt és az emberre figyelt.

Ez volt az ő üzenete: az ember az Egyház útja, és Krisztus az ember útja. Ezzel az üzenetével, amely a II. Vatikáni Zsinat és „kormányosa,” Isten Szolgája, VI. Pál pápa nagy öröksége volt, II. János Pál úgy vezette Isten népét, hogy átlépje a harmadik évezred

küszöbét, és ami tényleg Krisztus kegyelme volt, hogy a „reménység küszöbének” nevezhette ezt. Igen, a nagy jubileum hosszú előkészületi útján a megújult jövő felé fordulást adta a kereszténységnek, Isten jövőjét, amely átfénylik a történelmen, és ami a történelem jelzőtáblája is egyben.

A reménynek azt a lelki tartalmát, ami a marxizmusból és a haladás ideológiájából szinte kihalt, ő törvényesen visszakövetelte a kereszténység számára. Megadta a reménység hiteles arculatát neki, hogy úgy éljük meg a történelmet, mint „eseményt”, személyes egzisztenciánkban éppúgy, mint közösségeinkben Krisztushoz fordulva, aki az ember teljességét jelenti és a békére, valamint az igazságra irányuló vágyakozásainak beteljesedését.

Végül szeretnék hálát adni Istennek azért a személyes tapasztalatért, amely megadatott nekem, hogy hosszú időn át együtt dolgozhattam Boldog II. János Pál pápával. Már előbb is megismerhettem és csodálhattam, ám 1982 óta, amikor Rómába hívtam, mint a Hittani Kongregáció prefektusát, 23 éven át közel állhattam hozzá, és mindig tisztelhettem személyiségét. Szolgálatomat támogatta lelki mélysége, meglátásainak gazdagsága. Imádságának példája mindig megérintett és épülesemre szolgált: ahogy bele tudott merülni az Istennel való találkozásba, még szolgálatának számtalan megbízatása közben is.

És azután a szenvedésben nyújtott tanúságtétele: az Úr lassan-lassan megfosztotta őt mindentől, de ő ennek ellenére „szikla” maradt, amint Krisztus, úgy akarta ő is. Mélységes alázata, amely a Krisztussal való bensőséges egyesülésben gyökeredett, megadatott neki, hogy folytassa az Egyház vezetését és egy még ékesszólóbb üzenetet adva a világnak abban az időszakában, amikor fizikai erői megfogyatkoztak. Így különleges módon valósította meg a papi és a püspöki hivatást: teljesen eggyé válva azzal a Jézussal, akit naponta befogadott és felajánlott az Eucharisziában.

Boldog vagy szeretett II. János Pál pápa, mivel hit-tél! Folytonosan támogasd – erre kérünk – az ég felé tartó Isten népének hitét. Ámen.

Pákozdi István atya, egyetemi lelkész fordítása

Az Eucharisztia megünneplése

Szent Jusztínusz vértanúnak a keresztények érdekében írt első védőiratából

Az Eucharisztia vétele senki másnak nincs megengedve, csak annak, aki hiszi, hogy igaz az, amit tanítunk, és azután a bűnbocsánat és az újjászületés fürdőjében már megkeresztelkedett, és úgy él, ahogy azt Krisztus meghagyta. Mert az Eucharisziát nem közönséges kenyérként, sem közönséges italként vesszük magunkhoz, hanem úgy, mint az Isten Igéje által megtestesült Jézus Krisztusnak, a mi Üdvözítőnknek a mi üdvösségünkért felvett testét és véréét. Épp így erről a táplálékról, amelyben az Ő szavait tartalmazó imával hálát adunk, és amelyből testünk és vérünk az átváltozás értelmében táplálkozik, azt a tanítást kaptuk, hogy ez ugyanannak a megtestesült Jézusnak a teste és vére. Mert az apostolok is az Ő irataikban, amelyeket evangéliumoknak nevezünk, azt tanítják, hogy Jézus így hagyta meg nekik: hogy tudniillik, kezébe vette a kenyeret, és miután hálát adott, ezeket mondotta: Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Ez az én testem; hasonlóképpen kezébe vette a kelyhet, hálát adott, és ezeket mondotta: Ez az én vérem, és hogy mindezt egyedül csak rájuk bízta.

Ettől az időtől kezdve magunk között mi is folyton megújítjuk az Ő emlékezetét, és mi, akik ezt véghezvesszük, befogadjuk mindazokat, akik ezt kívánják; és mindenkor egységben vagyunk. Mindenért, amit magunkhoz vesszünk, áldjuk a mindenség Teremtőjét Fia, Jézus Krisztus és a Szentlélek által.

Vasárnap a városokból és a falvakból mindnyájan egy helyre összejövünk, s az apostolok buzdításait vagy a próféták írásait olvassuk, amennyire az idő engedi. Amikor pedig a lektor elvégezte az olvasást, az előljáró int és buzdít a hallott fontos dolgok követésére. Ezután mindnyájan felállunk, és közösen imádkozunk; majd, mint említettük, imádkozás után kenyeret, bort és vizet hoznak; és az előljáró, amennyire erejéből telik, imádságot és hálaadást mond, s a nép ráfeleli: Ámen. Majd azokat, amikkel hálaadást mondtunk, szétosztják, és a jelenlevők mindegyike magához veszi, a távollevőknek pedig diakónusok viszik el.

Azok, akik tehetősök, és szándékukban áll, kiki a maga mértéke szerint adakozik, és a gyűjtés eredményét az előljárónak átadja, és Ő osztja szét az árváknak és özvegyeknek, a betegeknek és azoknak, akik valami miatt arra rászorulnak, a börtönben sínylődőknek, valamint az ott tartózkodó jövevényeknek; egyszóval minden rászorulóknak gondját viseli.

Vasárnap ugyanis mindnyájan egybegyűlünk, azért, mert ez a hétnek első napja, amikor Isten a sötétséget megszüntette, és az anyagvilágot megteremtette; de azért is, mert Jézus Krisztus, a mi Megváltónk ezen a napon támadt fel a halálból. A szombat előtti napon keresztre feszítették Őt, s harmadnap, azaz vasárnap apostolai és tanítványai előtt megjelent, és megtanította őket arra, amiket nektek is megfontolás végett továbbadtunk.

VÉG NÉLKÜLI SZERETET

Luciano Ruga

Jézus a tanítványaival ünnepli a Húsvétot az utolsó vacsorán, a felső emeleti teremben. Egy étellel és szolgálattal teli gesztust hajt végre: megmossa asztaltársainak lábait. A gesztust ünnepélyesen, telve teológiai tartalommal meséli el János evangélista. A szöveg túlmutat a puszta alázatosságon.

Jézus egy mélyreható szeretetgesztust közöl, „a végsőig” szeret (Jn 13,1), életét adja barátaiért. „Ugyanúgy – mondja XVI Benedek a Sacramentum caritatis kezdetű exhortációban – Jézus az eukarisztia szentségében tovább szeret bennünket” „a végsőig”, egészen a teste és vére adásáig”. A lábmosás gesztusa (Jn 13,1-15) a Húsvét misztériumának előképe: leereszkedés az emberi lét legaljára, egészen a halálig; dicsőséges felemelkedés, miután beteljesítette az egész emberiség megváltásának végtelen szolgálatát. Ehhez a húsvéti cselekményhez, ehhez az élet beteljesülését célzó „kivonuláshoz” csatlakoztunk mi is. Mindannyian Isten szeretetének részesei vagyunk a mi szegényes emberi szeretetünk által, megerősítve a Jézussal való közösségben, aki meghalt, s feltámadt értünk.

A lábmosás nemcsak egyszerű metaforája a fizikai meghajlásnak és felemelkedésnek. Jézus alázatos viselkedése hatalmas erőt tanúsít, amely a konkrét gondoskodás aktusából árad ki. A valós, alázatos találkozásban; az időben, ami másokra fordítódik, az önadakozásban teljesül be a húsvéti misztérium, valósul meg újra a megváltás ajándéka. Szeretet, amely gyógyít, amely feléleszti a létet. Tonino Bello, Molfetta nagy püspöke találóan ábrázolta az Egyházat, állandóan felövezve azzal a vászonköténnyel, amelyet Jézus nem vetett le a lábmosás befejeztével. (Jn 13,4: „fogott egy vászonkendőt és maga elé kötötte”). Az eukarisztia emlékeztet bennünket, hogy egy jelenlétről beszélünk és nem valamilyen tevékenységről. Élet sugárzik ki mások felé már csak a szenvedő emberek puszta jelenlétéből: nem tesznek semmit, de egy csodálatos szívvel szeretnek. „Felkötni a kendőt – folytatja Tonino Bello – annyit tesz mint szenvedni, megmosni az emberek, a világ lábát”.

Szükségünk van ezen misztérium megünneplésére. A húsvéti szent három nap a leghatásosabb áldás, amelyet a liturgikus év nyújt. Az eukarisztiában Krisztus gyűjti egybe a liturgikus közösséget húsvéti leereszkedése és felemelkedése által az új élet felé. Az Atya akarata teljeseedik be, amint azt mindennap kérjük az „imában, amit Jézus tanított nekünk”. A „végsőig elmenő” szeretet bennünk vég nélküli szeretetté válik.

„IRGALMAD TÖBBET ÉR, MINT AZ ÉLET!”

62. zsoltár 4. vers

Előadás a májusi SZÖT találkozón: Gondolatok az Isteni Irgalmasságról

„Az a lélek a legkedvesebb nekem, aki erősen hisz jószágomban, és tökéletesen bízik bennem: őt én is megajándékozom bizalmammal, s megadok neki mindent, amit kér tőlem.” (Jézus szavai Szent Fausztina nővér NAPLÓJÁBÓL idézve!)

Kedves SZÖT-ös Testvéreim! (Kedves vendégeink)! Történelmünk utolsó körülbelül 170 évében a hit és a lelkiség alakulását merőben új tényezők befolyásolták. Vizsgálódásaink során az Egyház által pozitívan megítélt MÁRIA JELENÉSEK ÜZENETEIRE kell elsősorban pillantást vetnünk. A Mária jelenések látható célja: a bűn elhatalmasodásának megakadályozása. A Szent Szűz tehát evangelizál, amikor sajátos eszközeivel és

a hívek közreműködésével gátat akar vetni a bűn térhódításának. Jellemző, hogy a Mária jelenések üzeneteiben az Egyház Anyja minden alkalommal az örök boldogságunkat veszélyeztető bűnre és a nyomában járó pusztításra hívja fel a figyelmünket. Korunk az elhatalmasodó bűn korszaka. Mária aggódik a bűnében megmaradó ember sorsáért és felszólít a megtérésre. Az elhatalmasodó bűn révén az emberek tömegesen kerülhetnek az elkárhozás veszélyébe. Figyelemre méltó, hogy a 20. század nagyhatású jelenéseiben drámai jelentőséget kap a pokol víziója. A korábbi látnokok, de Fausztina nővér is részesül ebben. 1936. márciusában Jézus így tanít az Isteni Irgalmasság művéről: „Sok lélek fog általa visszafordulni a pokol kapujától” (Napló 639) Míg a Mária jelenések a bűn elhatalmasodásától és annak következményeitől kívánnak megóvni bennünket, addig az Isteni Irgalmasság a bűn áldozatait szólítja meg és akarja visszavezetni az Evangéliumhoz. Isten a bűneink révén felhalmozódott tartozás teljes elengedését kínálja, és egyben segítségét ajánlja az életünk átfogó rendezéséhez. A mi feladatunk csupán a készséges együttműködés Isten akaratával. Az ember teljesen szabadon dönthet az Isteni Irgalmasság üzenetének elfogadása vagy elutasítása ügyében. A legmagasabb egyházi fórum, élen a már boldoggá avatott II. János Pál pápával, ugyanis tisztázott és lezárt minden kérdést. Fausztina nővért boldoggá, majd szentté avatta és az egész világra kihirdette az Isteni Irgalmasság ünnepét.

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜZENETE!

Fausztina nővér Isten legfontosabb tulajdonságának az irgalmasságot tartja (Napló 301). Az irgalmasságot pedig a SZERETET VIRÁGÁNAK (Napló 651) nevezi. Számára minden Isten irgalmáról beszél. Az Isteni Irgalmasság kultusza a vallásos élet megújítására törekszik az Egyházban. Ezért időszerű és evangelizációs jelentősége világméretű. Jézus szándéka vígasztaló. A világ teljes megújulását akarja elérni. „Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani, és irgalmas Szívemre szorítani” (Napló 1588)... Az igazság napja előtt az irgalmasság napját küldöm” Jézus tanítása az Ő irgalmáról az egész világot megszólítja, de elsősorban az elhatalmasodó bűn áldozatait hívja megtérésre. „Egy utolsó esélyt adok az emberiségnek – és ez az irgalmamhoz való

menekülés” (Napló 998) „Ez a végső idők jele, utána eljön az igazság napja. Amíg van idő, meneküljenek irgalmam forrásához, használják fel az értük kifolyt vért és vizet!” (Napló 848) Az Isteni Irgalom túlradó és végtelen bősége minden ember számára a lelki újjászületés, a lelki újrakezdés páratlan lehetősége. Jézus így szól erről a Naplóban: „Ne féljen a gyenge, a bűnös lélek közeledni hozzám, még ha több vétke is lenne, mint amennyi homok van a földön, minden elmerül irgalmam mélységében” (Napló 1059) „Mielőtt eljövök, mint igazságos bíró, előbb szélesre kitárom irgalmam kapuját” (Napló 1146) Már ezek az idézetek is világossá teszik: az Isteni Irgalmasság elfogadása hatékonyan formálja át a lelket. „Megnyitottam szívemet, mint az irgalom élő forrását, hogy minden lélek életet merítsen belőle. A bűnösök megigazulást, az igazak a jóban való megerősödést találnak benne... Mondd meg papjaimnak, hogy a megrögzött bűnösök szavaikra bűnbánatra indulnak, ha a szívemben levő végtelene irgalomról beszélnek nekik. Minden papnak, aki irgalmamat hirdeti, rendkívüli kegyelmet adok, szavaik gyógyítóan hatnak, és meg fogják indítani a szíveket, akikhez szólnak” (Napló 1520-1521) „A legfontosabb a régi ember halála, s új életet kezdeni” (Napló 1343)

Aki részesedni kíván az Isteni Irgalmasság kegyelmeiben, annak be kell látnia bűnösségét, meg kell térnie, az IRGALMASSÁGOT KELL GYAKOROLNIA, és a megtérés állapotában kell élnie. (Vö: Lk 6,36: Jak 2,13 DM 78-80)

„Az irántam való szeretetből fakadó irgalmasság cselekedeteit kívánom tőled... 3 módot adok neked, hogyan tanúsíts irgalmasságot az embertársaid iránt: első a cselekedet, második a szó, harmadik az imádság.

SZÖT-ös Testvérek! Mi, akik szívesen vállalkozunk az apostolkodásra, fontoljuk meg Jézus szavait: „Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét terjesztik, egész életükben megoltalmazom... haláluk óráján pedig nem bírjuk, hanem irgalmas Megváltójuk lesznek.” (Napló 1075)

Az Isteni Irgalmasság üzenetének evangelizációs szerepe egyaránt sorsfordító lehet az egyéni lelkiség alakításában, és az egész emberiség életében. „Előkészítéd a világot végső visszatérésemre!” (Napló 429) Krisztus minket is meghív a lelki

megújulásra és apostolkodásra. Mint személyes meghívás, ez nekünk szól, és így ez már számunkra felelősséget jelent. Adja Isten, hogy magyar ajkú testvéreink határainkon innen és azon túl is átfarmálódjanak az Isteni Irgalmasság szellemében! Mi, rakamazi lelkiségi mozgalmunk tagjai jó példával igyekezzünk az Isteni Irgalmasság üzeneteinek méltó képviselői és terjesztői lenni.

Az előadást az azonos című könyvből rövidítve átdolgozta Ferencz János atya

PÜNKÖSDI KÉRÉS: „SZENTLÉLEK, JÖJJ SZÁLLJ LE RÁNK!”

Ferencz János atya

Pünkösdkor mi, hívő keresztények nagyon megnyílunk, hogy a szeretet Lelke átjárjon, és örömmel töltsön el bennünket. De ki is az Isten Lelke? Az Egyház éltetője a Szentlélek, a Vigasztaló, akit Krisztus küldött maga helyett. A Szentlélek a két Isteni Személy megszemélyesült csókja. Úgy öleli körbe az Isteni Személyeket szeretetével, mint elektronfelhő az atommagot.. A Szentlélek végképp nem ábrázolható. Az Ószövetségi Szentírás legelején, mindjárt a második mondatból kapjuk az első hírt róla: „Kezdetben, mikor a világot Isten teremtette, Isten Lelke lebegett a vizek felett.” Jelképeit ismerjük a Szentírásból. Éltető tűz, éltető víz, lágy szellő. Ereje és gyengédsége párhuzamosan jelen van. Nemcsak az Isteni személyeket, de minket, embereket is körbe ölel szeretetével. A Szentlélek szeret. Működéséről ismerhetjük fel. Minden teremtett embert valahogyan megérint, hogy a Húsvét titkából részesítse. Ez a mi pünkösdi örömünk alapja. Isten mindenkinek kínálja a Szeretet Lelkét, aki kéri tőle

– hirdeti Szent Lukács. Átala mondjuk Atyának az Istent, Ő az, aki elvezet Jézushoz, hogy kövessük. Az egész világtörténelmet áthatja, és meghatározza a működése. Isten népének számolatlanul szórja ajándékait.

Nagyon figyelemre méltó az első püünkösöd eseményora. Tömegekkel tart kapcsolatot néhány apostol. Nem képzelhető el más, minthogy egy nyelvet beszéltek, a tiszta szeretet nyelvét, és ez bomlott – miként a fehér fény színekre – nyelvjárásokra, melyet minden jelenlevő felfogott. Ez a mód a Lélek intenzív jelenlétének a módja, melyről nehéz beszélni, de megtapasztalható. Amire a Lélek vezet, arról szólni kell. Őszintén, a szeretet vágyával a szívünkben, valahogy úgy, mint Jézus, akinek – az evangéliumokban olvashatjuk – megesett a szíve a tömegeket látva.

Ahol ketten-hárman összejönnek Krisztus nevében, ott közöttük van. Püünkösdi módon van közöttük. Akik – mint nemrég mi Szabolcs-megyei SZÖT tagok is – Budapesten imáktól átjárt katolikus találkozókon vettek részt, tanúsíthatja és igazolhatja ezt az állítást. Ezeket a lelki rendezvényeket is a Lélek öröme hatja át.

Jöjj Szentlélek

1. Jöjj, Szentlélek, jöjj imádság Lelke.

Taníts meg szívem mélyéből imádni az Urat.

Válasz: Áradj ránk életadó Lélek

2. Jöjj, Szentlélek, jöjj szeretet Lelke.

Gyűjtsd lángra szívemet az Isten és emberszeretet tüzével.

Válasz: Áradj ránk életadó Lélek

3. Jöjj, Szentlélek, jöjj megbocsátás Lelke.

Töltsd el szívemet az együttérzés és a kiengesztelődés erejével.

Válasz: Áradj ránk életadó Lélek

4. Jöjj, Szentlélek, jöjj szépség Lelke.

Hogy nyitott szemem felismerje a dolgokban az Atya ragyogását.

Válasz: Áradj ránk életadó Lélek

5. Jöjj, Szentlélek, jöjj tisztaság Lelke.

Vonzásoddal tégy Krisztus követőjévé és világító jellé a világban.

Válasz: Áradj ránk életadó Lélek

6. Jöjj, Szentlélek, jöjj bölcsesség Lelke,

hogy a múlandókban az örökkévaló legyen a mértékem.

Válasz: Áradj ránk életadó Lélek

7. Jöjj, Szentlélek, jöjj erő Lelke.

Hogy megújuló akarattal bátran fussam be a pályát.

Válasz: Áradj ránk életadó Lélek

8. Jöjj, Szentlélek, jöjj öröm Lelke.

Szabadíts meg félelmeimtől és aggodalmaimtól.

Válasz: Áradj ránk életadó Lélek

9. Jöjj, Szentlélek, jöjj igazság Lelke.

Tégy nyitottá és befogadóvá jelenléted ünneplésére.

Válasz: Áradj ránk életadó Lélek

Szentlélek dicsőítés

Dicsőség Neked, aki kiáradsz az Egyházra.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz a vágyakozókra és a keresőkre.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz a Tőled eltávolodottakra.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz a sérült életet élőkre.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz a megfogant életekre.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz a megszületett gyermekekre.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz minden életet vállaló szülőre.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz a betegekre és nyomorultakra.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz a testi és lelki fájdalmak enyhítőire.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz a papságra.

Dicsőség Neked, aki kiáradsz a tanúságtévőkre.

Rakamazi SZÖT-csoport közös szentségimádási órája a Kálvária templomban

ÉNEK: Uram jó nejlünk itt lenni...

IMA: Üdvözlégy örökké áldott légy...

FELVEZETŐ IMA: Urunk, Jézus Krisztus! Ebben az engesztelő imaórában SZÖT lelkiségi mozgalmunk Fővédnökének, Szűzanyánk Szeplőtelen Szívének tiszteletével és az Ő közbejárását kérve fordulunk könyörgésünkkel, engesztelő szívvel Hozzád és Mennyei Atyánkhoz Szentlelked által!

SZÖT-felajánló imánk Jézushoz, Szűz Mária által! Keresztény hivatásom tudatában ma felajánlom és megújítom kezedbe téve, óh, Mária, a keresztségben vállalt kötelezettségemet. Elutasítom a Sátánt, minden csábítását és kísértését, és Jézus Krisztusnak szentelem magam, hogy az Atya akarata szerint, a hétköznapok hűségében Jézussal együtt hordjam keresztmet. Az egész Egyház jelenlétében Anyámnak és Úrmőmnek vallak Téged, Jézusnak ajánlom és szentelem önmagam, életemet, múlt- a jelen- és jövőbeli jócselekedeteimet. Uram rendelkez velem és mindenemmel, ami hozzám tartozik, most és az örökkévalóságban! Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Most pedig imádkozunk édes hazánkért, és egész magyar nemzetünkért! Mindenható Atyánk, népek és nemzetek örök Istene. Te vagy Ura a mindenségnek, a föld népeinek. Te tudod, hogy miért látod jónak, az elmúlt század során a hazánkat ért megpróbáltatásokat. Légy irgalmas hozzánk, hogy el ne vesszünk a történelem harcainak véres, könnyes, verejtékes mezéjén.

Most azért emeljük Hozzád szívünket, hogy fogadd be országodba mindazokat, akik hazánk javáért küzdve adták tehetségüket, munkájukat, életüket. Adj helyet nekik országodban. Legyenek ők is közbejáróink, Nagyasszonyunk és népünk szentjeinek társaságában, egy akaratodat teljesítő, áldott jövő reményében.

Tekints le ránk, ma élőkre, akik a múlt évszázad során megannyi súlyos viszontagságot éltünk meg.

Vesztes háborúk,, történelmi hazánk megcsonkítása, nemzetünk szétszakítása és szétszórása, bennünket kifosztó idegen hatalmak terhe alatt vergődünk. Kérünk! Nagyasszonyunk, szentjeink, hozzád hűséges elődeink értünk mondott könyörgése tegyen bennünket jobb idők és a biztos üdvösség részesévé. Színed elé hozzuk lélekben a számban megfogyatkozott új magyar nemzedéket. Kicsiket és serdülőket. Adj nekünk őket szándékos szerint nevelő szülőket, áldott otthont és jó iskolát.

Adj bátorságot az élet útját immár önállóan vállaló felnőtt utódainknak. Adj bátorságot és egymásba vetett bizalmat a szerelmeseknek, hogy életet adjanak életért. Ne féljenek odaadni és leélni életüket egymásért és gyermekeikért.

Szeretnénk békességre találni és élni a szomszédainkkal, akiknél nem vagyunk kiválók, de alábbvalók sem. Mindnyájan szeretnénk méltóan élni keresztény múltunkhoz és krisztusi nevünkhöz, hogy áldásodat elnyerjük földön és az égben.

Kérünk Urunk népek és nemzetek Ura Istene, hallgass meg minket! Krisztus, a mi Urunk által! Amen!

ÉNEK: Isten hazánkért térdelünk elődbe ...

Szűzanyánkhoz fohászok: SZERETET IMA a világ és hazánk égi Királynője iránt.

Minden fohász után mondjuk: Szeplőtelen szíveddel uralkodj felettünk!

Májusban szentségimádási órákat Bánk: Szentségimádási könyvből a "Szűzanyával az Úr előtt" imaórákat végezzük!

Köszöntsük Máriát régi magyar himnusszal: Boldogasszony Anyánk...

BEFEJEZŐ IMA: Szűzanyánk, anyai szíved oltalmáért hozzád fordulunk könyörgésünkkel. Segítsd, véd meg Magyarországot, hogy népünk ne szakadjon még jobban széjjel. Gyermekeink, orvosok, ápolók, tudósok és munkások ne más országokban keressék megélhetésüket, boldogulásukat, hanem hazánkat, Mária országát építsék! Ne hagyják magukra édes szüleiket, családjukat. Tekints anyánk a gyermekekre, akiket nem engedtek megszületni, a szegényekre, akiknek az élet túl nehéz lett, azokra az emberekre, akik embertelen erőszak áldozatai lesznek, az öregekre és betegekre,

a szenvedőkre, hogy áldozatuk mindnyájunk számára segítség legyen Isten országába eljutni. Imádkozzál érettünk Istennek szent anyja, hogy mindig ajándéknak tekintsük az életet. Segítsd és védelmezd azokat a magyar családokat, akik a jelenlegi erkölcsi és gazdasági válságban gyakran mély szegénységben vergődnek, és bár lelkük mélyén szívesen fogadnák a gyermekáldást, de nehéz körülményeik miatt is nem mernek gyermekeket felelősséggel vállalni. Adjon számukra erőt a Szentcsalád példája.

Engesztelő közösségünk imáinkkal csatlakozunk BÖJTE Csaba ferences szerzetes atya nemes kezdeményezéséhez, miszerint összefogásra hívja a Kárpát Medencében élő magyarokat és nem magyarokat, hogy testvéri szeretetben élve és együtt munkálkodva, a Szentlélek ajándékait elfogadva, Magyarok Nagyasszonya közbejárására „TÜNDÉR KERTTÉ” váljon az egész Kárpát-medence, vagyis Szent István országa!

Szentségimádás

II. János Pál pápa a "Maradj velünk Uram" című körlevelében, az áldozat ünneplése mellett a lelkünkre kötötte, hogy a "szentmisén kívül szentségimádás legyen minden plébániai és szerzetes közösség különleges feladata. Hosszasan időzzünk leborulva az Eucharishtiában jelenlévő Jézus előtt, hitünkkel és szeretetünkkel jóvátéve a bántásokat, a mellőzéseket és a sérelmeket, melyeket Üdvözítőnknek oly sok helyen el kell viselnie".

A szentségimádás az eucharisztikus Krisztussal való találkozás sajátos módja, ami segít kibontani, átélni, és továbbadni Krisztus áldozatának gazdagságát. A szentségimádás személyes találkozás a szentségi Jézussal.

A szentségimádás alkalmával a hívő elmegy Jézushoz, Barátjához, Megváltójához, Jegyeséhez, Istenéhez, ki-ki úgy gondol rá, ahogy elsősorban ő maga átéli Jézust. A szentségimádásnak a lényege a személyes találkozás Jézus személyével. Jézus számára ünnep a találkozás. Ő fizikai értelemben meghalt, azóta nem tud elmenni senkihez földi módon. Mérhetetlenül finom, csendes, szelíd, tapintatos lett feltámadásában. Rengeteg kapcsolata van, amelyek között rendkívül ritka a személyes, személytől-személyig érő. Ő mindegyikünket kimondhatatlanul nagyra értékeli személy szerint, és nemcsak munkakapcsolatban akar lenni velünk, hanem közvetlen, személyes viszonyban. Amikor szentségimádásra megyünk, akkor nem valami ügy, program vezet bennünket, hanem a Jézussal való személyes találkozás a célunk. Szentségimádás alkalmával arra kell törekednünk elsősorban, hogy személyes találkozás jöjjön létre közte és köztünk. Az ő személye nyitott felénk, adni akarja magát nekünk. Fontos, hogy a mi személyünk is nyitott legyen befogadni az ő személyét és nekiadni a miénket.

Jézus Krisztus a szentségimádásban formálja is személyünket. Rendkívül csendes, finom a hatása ránk Lelkén keresztül, de mégis formál bennünket. Emlékszem a gimnáziumi első osztály végén, kis szeminaristaféleként elhatároztam, hogy ezután rendszeresen naponta végzek szentségimádást. Eleven gyerek voltam, a fegyelmet nem nekem találták ki, a nyugodtabbak nem egyszer botránkoztak meg rajtam, s úgy gondolták, nem vagyok közéjük való. A nyáron rendszeresen meglátogattam Jézust, naponta háromnegyed órára. Ősszel, amikor találkoztunk Pannonhalmán az iskolában, a gyerekek azonnal észrevették rajtam a változást. A szentségimádásnak fontos része a mi személyes ügyeink, de természetesen nem merülhet ki abban. Jézusnak is vannak személyes ügyei, s nekünk azok felé is meg kell nyílnunk. Jézus ügyeiről szólt az előadás harmadik fejezetének vége, ezt nem ismétlem. Igen szépek az Örökimádás szentórái, lehet azokat is közösen, vagy egyénileg imádkozni, lehet karizmatikus jellegű imaórákat tartani, lehet egyénileg imádkozni. A megújuló Egyház életéhez hozzátartozik a szentségimádások megújulása is.

Szabolcsi SZÖT-tagok engesztelő zarándok napja Budapesten

*VOJTÓ Ferencné Katalin
rakamazi SZÖT csoportvezető*

A jó Isten kegyelméből és saját iparkodásunk révén, apostolkodó lelkülettel felkészülve, és utólag elmondhatom, lelkiekben feltöltődve és gyarapodva, igen jól sikerült zarándoklaton vetünk részt. Őszintén mondhatom, sajnálhatják, akik nem tudtak eljönni velünk erre a lelket Istenhez emelő útra. Már útközben örömmel tapasztaltuk, sikerült olyan imádkozó közösségé formálódjunk, hogy például zarándoktársaink mire Rakamazra értek, már elimádkozták énekekkel is kísérve a Dicsőséges Rózsafüzért. Zarándok társaink köszöntése után, hogy könnyebbé tegyük a megismerkedést és barátkozást, névsorolvasást tartottam, hiszen voltak közöttünk Dögéből, Kisvárdáról, Levelekről, Tiszanagyfaluból és természetesen tőlünk Rakamazról. Reggeli áhítatunkban elhangzottak imák és énekek, húsvéti allelujás antifónával. Azért, hogy minél inkább ráhangolódjunk úti célunk fontosságára, az engesztelés szükségességére, egy indító felvezetésben utaltam arra, hogy Isten Szentlelke segítségével, hogyan került sor ennek az engesztelő napnak a megszervezésére, és miért van erre szükség! Országos vezetőnk Borhy Marika, több ottani SZÖT-ös testvérünkkel már vártak, sőt helyet biztosítottak számunkra a csodálatosan szép és a Gellért hegyben kialakított Szikla-templomban. Meghatott bennünket az ott levő sokaság imádságos buzgósága. 10 órakor Szentségkitétel után az örvendetes rózsafüzér elmélkedő imádkozásával folytatódott a szentségimádás. 11 órakor koncelebrációs szentmise kezdődött. Bátor Botond pálos tartományfőnök atyával együtt misézett a magát magyar szívűnek érző Siegfried atya (akit többen ismertünk a Szent István Bazilikában tartott hálaadó szentmise óta) és persze zarándoklatunk

lelkivezetője: János atya. Ministrált a szentmisén egy pálos szerzetes testvér is. A szentmise elején a főcelebráns Botond atya nagy szeretettel köszöntötte a több száz zarándokot, rólunk külön is megemlékezett, felsorolva a településeinket is, utalván arra, hogy a messzi Szabolcsból mentünk engesztelő zarándoklatra hozzájuk. Zarándoklatunk május 13-án, a Szűzanya első fatimai jelenésének évfordulóján volt, éppen azért ünnepi szentbeszédében Botond atya lelkünket megérintően fejtette ki az Oltáriszentség és a Szűzanya közötti szoros kapcsolatot, utalva Don Bosco Szent János látomására. Szűz Mária Jézust méhében hordozta, ezért Ő volt az első és élő szentségház. Csodálatosan szólt Botond atya arról, hogy Mária hogyan szeretgette, dédelgette a gyermek Jézust, és milyen odaadó szeretettel kísérte és szolgálta őt, így valósította meg Mária, a lelkiélet mozgalmunkban oly fontosnak tartott teendőt, a „kísérő jelenlétet”. Mária jelenései során ma is munkálkodik, hogy egy lélek sem vesszen el. Figyelmeztet és kéri a vesztébe rohanó emberiségtől a bűnbánatot, a megtérést, a jóakarató emberektől pedig az állhatatos imádságot és engesztelést. Ahogy hallgattam Botond atya az ünnepnapról szóló igehirdetését, bizony eszembe jutott a Szentlélek irányítása, amikor egyik találkozómon én is a Mária jelenésekről, és az ott kért engesztelés sürgetéséről szóltam. Mindez nem véletlen, és nem is csak nekem vagy János atyának egy ötlete volt az, hogy ebben az évben ilyen céltudatosan és következetesen az engesztelésre összpontosítsunk akár havi találkozóinkon, akár a 24 órás szentségimádás keretében tartott közös hangos SZÖT-ös órák szervezésében, de ez a zarándokút is így jöhetett létre. A Szentlélek indíttatására volt szükségünk mindezek megvalósításához. Az én szívem úgy megtelt hálával, hogy szó szerint kicsordult, úgy folyt a könnyem egész szentmise alatt. A szentmise után még sokan maradtak ott a szentségi Jézus imádsására. Mi elköszöntünk, néhány szót váltottunk Botond atyával, Borhy Marika átadta a Horgony újságunk egy példányát. Mi pedig a kápolna előtti térről lenézve gyönyörködhattunk a látványban, mert csodálatos szép panoráma tárult elénk fővárosunkról. Buszvezetőink ügyességének, és országos vezetőnk jó navigálásának köszönhetően eljutot-

tunk a Kút völgyi út tetején levő Engesztelő Kápolnába, ahol épp szentmise volt, így mi a lourdesi barlang előtti padokon várakozva beszélgettünk egy kicsit. János atya meglátogatta a súlyos beteg, 96 éves Regőczy István atyát, aki János atyán keresztül küldte ránk áldását. Képzelték el egy szép, fából épített kis templomot, ami egy még kisebb kápolna köré épült, amit egy gazdagabb család azért építtetett, mert a kútba esett gyermekük csodálatosan megmenekült, ahogy tartja magát a mondás, „a Szűzanya kötényébe esett.” Az ott szolgáló fiatal erdélyi Zoltán atya beszélt a kápolnáról. Az út folyamán egy lapra mindenki felírhatta szándékát, felajánlását, kérését, amit az oltáron hagyunk, és Zoltán atya az esti szentmisében ezt is felajánlotta. Itt rövid énekekkel tarkított szentségimádást tartottunk és elvégeztük a Fáradt ember keresztútját. Lehetett vizet meríteni a csodásnak nevezett kútból, majd megnéztük a Mindszenty emlékszobát, ahol többen megvásárolták Regőczy István atya: Az Isten vándora önéletrajzi könyvét. A két atya áldásával indultunk haza. Az úton szép Mária énekeket énekeltünk, versek és imák, rövid elmélkedések, lelkiolvasmányok hangzottak el, majd esti áhítattal fejeztük be utunkat. Közben beszélgetve, megosztottuk egymással érzéseinket, gondolatainkat az eltelt napról. Többen is kérték, hogy ennek legyen folytatása. Nos, ha Isten is úgy akarja, és jónak látja szeptember elején 2-3 napos Pécs – Máriagyűd-i zarándoklatot tervezünk.

Mint tudjuk, ma a papi hivatások világnapját ünnepli Egyházunk. Mint minden lelkeségi mozgalom, mi is rendszeresen és kitartóan imádkozunk papi hivatásokért, kérvén „az aratás Urát, hogy aratásába küldjön munkásokat”, vagyis szent papokat. Itt most szeretném János atyának megköszönni, hogy segített a zarándoklat megszervezésében. Nagyon tartalmas volt a lelki vezetése is, mint mindig, most is előkészített minket, hogy elérjük célunkat. Imádságos lelkülettel, egy szívvel vettünk részt ezen az engesztelő napon. Mindnyájunk nevében hálát adhatunk Istennek, hogy mellettünk van, és így munkálkodik Isten ügyén. Jó volt a Szikla-templomban látni őt az együtt miséző atyák között. Örülünk, hogy a mi papunk lehet.

Jó érzés volt tapasztalni, hogy zarándok testvéreinket megérintette ez az engesztelő imanap, és így mindnyájunk számára nyilvánvalóvá lett, hogy ezen a napon is jóakarattal igyekeztünk eleget tenni Szűzanyánk engesztelésre hívó szavainak. Valóban Krisztus szeretete sürgetett minket!

"A Mester itt van, és hív Téged!"

- Irénke néni emlékére - Toldi Norbert

Lezárult egy Istennek adott élet! Szervezetünk alapító tagja, a sokak által tisztelt és szeretett Irénke néni befejezte földi életét, hogy elkezdődhessen számára az örök élet, amelyre az Isten mindannyiunkat meghívott Krisztusban. Irénke nénit úgy ismertük, mint aki egész életében tudatosan készült az örök életre, élete egyetlen nagy "Igen" volt az Isten, őt sokszor megszólító szavára!

"A Mester itt van, és hív Téged!" Így szólt Márta a nővéréhez Máriához, Lázár feltámasztásának evangéliumi történetében! Így búcsúzom én is, ezzel az evangéliumi mondattal Irénke nénitől, akit éveken át ismerhettem, így emlékezem én is az ő egyszerű, csendes, és áldozatos életére!

"A Mester itt van, és hív Téged!" - hallotta meg a hívást Bocskay Irén, 1926. augusztus 6-án, amikor az Isten megajándékozta őt a földi élettel és ő közel 85 éven keresztül tudott hálás maradni ezért a nagy ajándékért azáltal, is hogy szerette és megbecsülte az életét és igyekezett azt okosan és Isten szándéka szerint felhasználni. Később a Mester hívó szava a Ferencesek harmadik rendjébe szólította. Többekkel együtt tisztaságot fogadott a harmadrendi ígéretek mellett és ehhez a kimondott Igenhez hűséges volt egy egész életen keresztül! Először

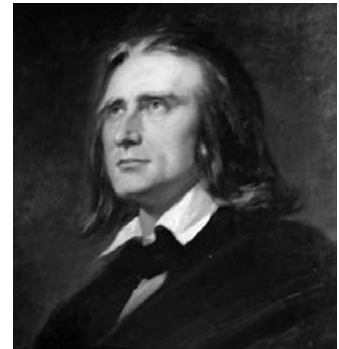
gyermek nevelésével foglalkozott, majd munkásemberként dolgozott. Amikor pedig más számára a pihenéssel teli évek következtek - mondhatjuk nyugodtan így is - újra Istennek áldozta az életét, amikor hátralévő életében, sekrestyésként szolgált egy ideig Tiszavasváriban és 33 éven keresztül Wutkowatz Károly atya háztartását vezette: előbb Tiszavasváriban, majd később Leveleken. Szolgálatát példaértékű mai korunkban, amikor egyre inkább láthatjuk, hogy a világ támadja a papságot, amikor ártatlan papi életek mennek tönkre emberi rosszakarat miatt! Feladatát akkor is hűséggel igyekezett megtenni, amikor testi egészsége megfogyatkozott! Szent Pállal együtt ő is vallotta, hogy "amikor gyöngé vagyok, akkor vagyok erős"! Számára a gyöngeség nem szégyellni való dolog volt, mert a gyöngeségben nyilvánul meg igazán az Isten ereje! Az értünk emberré lett Jézus Krisztus úgy jött el közénk, mint egy gyöngé törékeny ember, hogy osztozzon a mi sorsunkban! Irénke néni, pedig ennek a Jézus Krisztusnak az erejéből tudta végezni a rábízott feladatot élete végéig! Utolsó hónapjaiban szenvedései által szorosabban kapcsolódhatott Jézus Krisztus szenvedéseihez és egyre fogyatkozó testi erővel követte Megváltóját lélekben a Golgotára és készült a vele való találkozásra!

2011. május 31 -én Irén nővérének újra hallhatta: "A Mester itt van, és hív Téged!" Hajnali 4 órakor érkezett számára a nagy találkozás pillanata, amelyre egész földi életében hűséggel készült. Mestere elhívta Őt az életből az Életbe! Szendései, kereszthordozása legyen Isten előtt kedves áldozat egyházunkért, szervezetünkért, papjainkért és papi hivatásokért! Mert - az apostol szava nyomán - elmondhatjuk, ahol az áldozat Krisztussal együtt kereszthez van szegezve, ott, előbb vagy utóbb, de mindig új élet fakad! Ismerjük Jézus szavainak igazságát is ezzel kapcsolatban: "Ha a búzaszem nem hull a földbe és el nem hal, egyedül marad, de ha a földbe hullva elhal, akkor bő termést hoz!"

Egyik helyen szerepel a zsolozsma olvasmányos imaórájában Aranyhajó Szent János gondolata: "nem arany tárgyak kellene az Istennek, hanem színarany lelkek." Ilyen színarany lélekként ismertük Irénke nénit is, aki egyszerű, és Isten

akarataira bízott életével, melyben mindig nyitott volt Mestere hívó szava iránt. mindig az Isten dicsőségét, és embertársai javát kereste szolgáló szeretetével! Mi pedig a remény irigységével tekintünk rá: "Boldog, aki asztalhoz ülhet Isten országában! Az élete figyelmeztessen minket arra, hogy mindig nyitottak legyünk az Isten hívó szava iránt, figyelmes lélekkel kövessük azt. Halála pedig éltesse bennünk a reményt, hogy az a Jézus Krisztus, aki azért jött, hogy osztozzon a mi törékeny emberiségünkben, és szenvedése kereszthalála által váltsion meg minket, nem hagy minket magunkra nehéz óráinkban! Ha az Ő Atyjára hagyatkozó lelkületével és bizalmával hordozzuk keresztsjeinket, beteljesedik a mi számunkra is szervezetünk jelmondata: "Kereszted Uram, amit veled csendesen hordozunk, mindig tövis a szívünkben, de dicsőségünkre válik egykor a menyben! Boldogságos Szűz Mária keresztények segítsége könnyörögj érettünk!

Liszt Ferenc - év

Liszt Ferenc születésének 200. évfordulója alkalmából 2011-et nemzetközi Liszt-évnek nyilvánították.

Liszt minden idők egyik legnagyobb zongoraművésze és zseniális zeneszerző volt, nem csak zongoradarabjai, hanem szimfonikus és egyházzenei művei által is – mondta XVI. Benedek pápa a magyar köztársasági elnök által felajánlott koncertet követően.

„Az én lelkem már nem a Helikon és a Parnassus felé irányul, az én lelkem a Tábor és Golgota hegyére vágynak.”

Külön beszélt a pápa a 13. zsoltárról, amelyet Liszt Ferenc Tivoliban és Rómában való tartózkodása éveiben írt: „ebben az időszakban a zeneszerző intenzíven élte meg hitét, szinte csak egyházzenei műveket komponált”. A zenemű hitének minőségéről és mélységéről tanúskodik. Az emberiség egésze benne van abban a drámában, ahogy Dávid az Úrhoz fohászkozik. A zsoltáros nehéz helyzetben van, körülveszik ellenségei, és Isten távolinak tűnik. Az elhagyatottságban szól az imádsága, amelyben Istent faggatja, meddig marad távol. A tenorszólo és a kórus hangját a pápa az ember, az emberiség kiáltásához hasonlította, amikor a világra nehezedő gonosz súlya alatt szenved. XVI. Benedek kijelentette: „Isten nem hagy el. A zsoltáros tudja ezt, és Liszt, a hit embere is tudja”. Bizalomteljes könnyörgése örömmre változik, az Úrnak énekel, aki megáldotta. „A zsoltárt Liszt először elimádkozta, és csak utána írta át zenére” fogalmazott a pápa, aki utolsó mondatát magyarul mondta el.

„Egy orvos van: Krisztus és egy orvosság: az örök élet.”

Zsoltárok Könyve – 13. zsoltár:

Uram, bánatom mély verméből kiáltok föl Hozzád! Te mindig figyelsz rám, készen állsz hívásomra. Kérlek, most is fordítsd felém orcád! Segíts, hogy megnyíljak Feléd, s eléd tárjam gyötrődésem kínkeserveit, elpanaszoljam szívem fájalmát. Naponta milliónyi veszedelemmel kell megküzdenem, de már elfogyott erőm. Ellenségeim – látva csüggedésem – fölém kerekedtek, mert azt hiszik, elhagytál. De én tudom, nem hagytál el. Nem kérdezem, meddig lesz ez így, mert Te kézben tartod sorsomat, kétségbeesésemben nem hagysz egyedül. Szeretnék megoldást találni gondjaimra, de tudom, hogy nélküled nincs kiút. Tekints reám, szabadíts meg szorult helyzetemből! Tartsd meg szemem ragyogását, hisz láthatod, nagy bánatomban könnyeimtől elhomályosult: Kérve kérlek, állj mellém, ne hagyj, hogy halálos álomba szenderüljek, mert akkor ujjongva diadalmaskodnak ellenségeim, s azt gondolják: ingadoztam és hitem nem volt igazi hit. Bízom hűségemben, tudom, hogy most is megsegítesz.

2011. évi lelkigyakorlatunkat június 27-29. között Mátraverebély-Szentkúton tartottuk Kormos Csaba atya vezetésével

Témánk az imádság volt, melyről későbbi számunkban részletesebben szeretnénk írni. A Jó Isten különös kegyelméből a Szenvedés Önkéntesei Mátraverebély-Szentkúton bekapcsolódhatott a Szentatya pappászentelésének 60. évfordulója alkalmából tartott, Szentatyánkért, papjainkért és szent papi hivatásokért végzett 60 órás szentségimádsába. Itt ragadjuk meg az alkalmat, hogy hálánkat fejezzük ki Csaba atya tanításáért, a szentségimádsáért és az együtt töltött napokért.

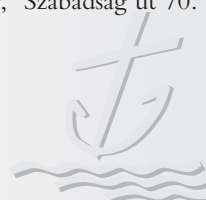
Dr. Erdő Péter bíboros atya fővédnöksége alatt **2011. augusztus 1-8. között** lesz Magyarországon először! a **Szeretetláng IV. Világtalálkozója**.

A találkozóra több kontinensről, több országból jönnek az egyes országok Szeretetláng vezetői, papjai: Nicaragua, Texas, USA, Argentína, Ecuador, Kongó, Mexikó, Brazília, El Salvador, Németország, stb. Erre a találkozóra négyévenként kerül sor, és mivel bíboros úr 2009. Virágvasárnapján elfogadta a Szeretetláng Mozgalmat, így a nemzetközi vezetőknek kézenfekvő volt, hogy az idén Magyarországon kerül sor a konferencia megtartására, ahol a Szűzanya kinyilatkoztatta a Szeretetlángot.

Adományokat a Szeretetláng Mozgalom számlájára kérjük eljuttatni:

ERSTE Bank 11600006--00000000-48827535

Szerkesztő: Borhy Mária
Szerkesztőség címe: 2141. Csömör, Szabadság út 70.
Telefon: 06 30 9495450
E-mail cím: borhym@mailbox.hu
Grafikai szerkesztő: Bokros Vera
Web szerkesztő: Kun Csongor
www.szot.andocsi.hu

Készült a PANNONIA-PRINT NYOMDÁBAN